

Inhoud.

- 73.** Wanneer de mensch van dood geestelijk is geworden, wordt hij van geestelijk hemelsch, waarover nu gehandeld wordt; vers 1.
- 74.** De hemelsche mensch is de zevende dag, waarop de Heer rust; vers 2, 3.
- 75.** Hetgeen behoort tot zijn weten en rede wordt beschreven door struik en kruid uit den aardbodem, door damp besproeid; vers 5, 6.
- 76.** Zijn leven door het inblazen van de ziel der levens; vers 7.
- 77.** Daarna zijn inzicht door den hof in Eden tegen het Oosten, waarin het geboomte, begeerlijk voor het gezicht, de innerlijke gewaarwordingen van het ware zijn, en het geboomte, goed tot spijze, de innerlijke gewaarwordingen van het goede; de liefde door den boom der levens, het geloof door den boom der kennis; vers 8, 9.
- 78.** De wijsheid door de rivier in den hof; vandaaruit vier rivieren, waarvan de eerste het goede en het ware is; de tweede de erkentenis van alles, wat tot het goede en ware, of tot de liefde en het geloof behoort: deze zijn van den innerlijken mensch. De derde is de rede, de vierde de kennis: deze zijn van den uiterlijken mensch. Uit wijsheid komen zij alle voort, en deze ontspringt aan de liefde tot en het geloof in den Heer; vers 10, 11, 12, 13, 14.
- 79.** De hemelsche mensch is zulk een hof; maar omdat deze des Heeren is, wordt hem wel toegestaan van al die dingen te genieten, maar niet om ze als het zijne te bezitten; vers 15.
- 80.** Hij mag uit elke innerlijke gewaarwording van den Heer weten, wat goed en waar is; doch niet uit zichzelf en de wereld, evenmin de verborgenheden van het geloof navorschen door het zinnelijke en wetenschappelijke, waardoor het hemelsche van hem sterft; vers 16, 17.